

Homilija nadbiskupa Đure Hranića, Petrovo 2021.

Preuzvišena gospodo Apostolski nuncije, Nadbiskupe i Biskupe,
draga braćo svećenici i redovnici,
časne sestre redovnice,
dragi bogoslovi, sjemeništari i redovničke kandidatice i kandidati,
draga braćo i sestre, dragi vjernici!

Ovi naši ređenici pripadaju izabranom, svećeničkom narodu Božjemu, opranom vodom i krvlju koja je potekla iz Kristova otvorena boka, nama koji smo zamilovani Božjom ljubavlju, narodu u kojemu svi imamo jednako dostojanstvo sinova i kćeri Božjih, te ga Duh Sveti ujedinjuje u jedno i čini otajstvenim Tijelom Kristovim. U tom Božjem narodu naše Đakovačko-osječke nadbiskupije, u svojim obiteljima koje su osnovne stanice života Crkve, kućne Crkve, te u svojim župnim zajednicama, oni su upijali svijest da su voljeni od Boga i spašeni u Kristu, upijali su svijest pripadnosti Božjem narodu koji je od Krista primio proročko, svećeničko i kraljevsko

poslanje. Produbljujući tu klicu vjere, osjetili su se pozvanima staviti se u službu crkvene zajednice kojoj pripadaju, te su se proteklih godina kroz teološki studij te formaciju u Bogoslovnom sjemeništu pripravljali da po današnjem svećeničkom ređenju bili suočeni Kristu glavi Crkve te da po pomazanju i posvećenju dobiju udio u njegovoj službi učitelja, svećenika i pastira.

Svaki je od nas vjernika pozvan snagom sakramenta krštenja i potvrde živjeti i svjedočiti za Krista, a svećenik i po svetom redu i novom zrelom slobodnom opredjeljenju, obećava na izričit način da će živjeti samo za Krista. Kao takav, on je pozvan u vjerničkoj zajednici biti svjedok i glas da se za Isusa ne može živjeti i da se njemu ne može pripadati polovično, od vremena do vremena, nego uvijek i potpuno. Zato i prihvata život u beženstvu da bi, živeći neoženjen, pripadao potpuno i nepodijeljeno Bogu i da bi se sloboden od svega u potpunosti mogao darivati onima kojima je poslan. Za nas vjernike s kojima živi i kojima služi, svećenik je pozvan svojim svakodnevnim životom i svjedočanstvom, svojim stilom života i ljestvicom

vrijednosti biti proročki glas i znak da svaki čovjek pripada Bogu, da smisao svojega života može naći samo i isključivo u njemu: jer čovjek je stvoren na sliku Božju, od Boga i za Boga, i nemirno je srce njegovo dok ne otkrije Božju ljubav i dok se u njemu ne smiri.

Na poziv pape Franje, u zajedništvu s jednom, svetom, katoličkom i apostolskom Crkvom slavimo Godinu Obitelji *Amoris Laetitia*. Kao znak, recimo slobodno sakrament, čovjekove gladi za Bogom, svećenik je svjedok da se i bračna ljubav može i treba živjeti također kao izraz gladi za Bogom. Prezbiter je proročki glas i poziv bračnim drugovima za traženjem i otkrivanjem Boga kroz njihovu bračnu ljubav i za darivanje Bogu na oltaru koji se zove bračna ljubav, vjernost bračnom drugu, svetost i nerazrješivost sakramentalnog bračnog zajedništva, otvorenost daru života te osobno velikodušno darivanje i služenje članovima svoje obitelji. Svećenik kao čovjek koji se potpuno i bez pridržaja poklonio Bogu, pozvan je svojim predanjem, vjernim, neumornim i požrtvovnim služenjem biti izazov i podrška

svojim župljanima da i njihovo međusobno bračno i obiteljsko darivanje bude velikodušno darivanje Bogu.

Dragi ređenici, Šimunu koji je na pitanje "A vi, što vi kažete tko sam ja?" u ime svoje braće i u svoje ime ispovjedio vjeru: "Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga", Isus je rekao "A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena. I na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju" (usp. *Mt 16,15-18*). Novo ime u semitskome svijetu određuje samu osobu, njezinu bit i ulogu, izražava novu važnost koju je Šimun Petar dobio u Isusovu mesijanskom projektu. Uloga je to i poziv koji nije plod biološkoga nasljedja, nije rezultat društvenih procesa niti ekonomskih uvjeta, nije određen tijelom i krvljku, nego Božjom objavom, Božjom milošću, Božjim omogućavanjem nama ljudima da sudjelujemo u Kristovoj službi, u njegovom identitetu "stijene" i "zaglavnoga kamena" svekolike Božje građevine u povijesti.

Ne ostvaruje li se, dragi ređenici, ta Isusova riječ i na Vama danas, ovdje u našoj prvostolnici, posvećenoj apostolu Petru. "A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni gradit će Crkvu svoju". Ta riječ stoji zapisana i ovdje iznad ovoga oltara na kojemu ćete biti zaređeni. Gospodin Vas je pozvao poput Petra i Pavla. U vašem djetinjstvu i mladosti naslutili ste njegov poziv "učinit će vas ribarima ljudi" (usp. Mt 4,19), kasnije ste o tome razmišljali, odlučivali se, odgovarali Isusu na njegovo pitanje: "A vi, što vi kažete tko sam ja". Studirali ste teologiju i kristologiju, sve dok na kraju niste zajedno s Petrom isповједili "Ti si Krist – Pomazanik, Sin Boga živoga!" (Mt 16,18). Danas, po ovom svetom svećeničkom ređenju, Isus svakome od Vas govori: "A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena".

Petar je spoznao i izrekao pravu istinu o Isusu. Uspio je to radi svoje blizine i ljubavi prema njemu. Zato mu je i Isus rekao: "Nisi to kazao sam od sebe...". No, Petar je još uvijek ostao kao čovjek kolebljiv i slab i morao je rasti u svojoj vjeri te produbljivati

odgovor kojega je dao. Poznajemo ga čak i kao velikog slabića, koji je u odlučnom času zbog straha za svoju kožu zatajio Isusa kojega je iskreno ljubio.

Petar je morao produbljivati svoj vjernički odgovor. Na svom vjerničkom putu morao je umirati svojim shvaćanjima te naučiti da je Krist Sin Boga živoga upravo po svojoj slobodi za umiranje i smrt. Svoj vjernički odgovor uspijevao je produbljivati zahvaljujući snazi svoje ljubavi prema Isusu. I to je tajna Petrove apostolske ustrajnosti unatoč svemu, unatoč vlastitoj ljudskoj slabosti – sve do mučeničke smrti.

Od vas se, dragi ređenici, od sada očekuje da nepodijeljena pripadnost Gospodinu bude miomiris vašega života. Nastavit ćete Kristovo djelo posvećivanja. Svojim ćete životom «predstavljati» Gospodinovo tijelo i krv – izvor otkupljenja i novoga života – i to ne samo po slavljenju Euharistije, nego i u svojim svakodnevnim odlukama i činima, darivanjem samih sebe, životom predanim za sve ljude žarom Kristove

ljubavi. Uskladite svoj život s onim što ćete vršiti, jer samo tako možete biti potpuno i istinski poslušni Kristovoj zapovijedi: «Ovo činite meni na spomen!»

Došao je sada trenutak u kojem ćete svoj odgovor Isusu "A vi, što vi kažete tko sam ja" svečano potvrditi pred čitavom Crkvom i ona ga s današnjim liturgijskim slavlјem prihvaća te službeno i javno potvrđuje. Gospodin vas je pozvao u svećeništvo: Crkva će dovršiti taj poziv, potvrditi ga i zapečatiti sakramentom svetoga Reda. Po obredu ređenja Gospodin će i nad svakim od vas izgovoriti svoju riječ koja će vas na nov način ucijepiti u otajstveno tijelo njegove Crkve te tako promijeniti i odrediti Vaš identitet. Budite svjesni da postajete pastiri i pred očima imajte primjer dobrog pastira i današnjih apostolskih prvaka, sv. Petra i sv. Pavla.

Pouzdavajući se u milost onoga koji Vas je izabrao i pozvao da Vas sebi suobliči pristupimo sada obredu svećeničkog ređenja.